בסוד שיח
le sixe

הכסף לא יענה את הקול

בדומה הסיפור הקודם־לידתו עם ראש הממשלה הנוכחי, בנימין נתניהו. השיטה הפוליטית הייתה אישית, בכיוון נוגדני. והשיטה הכלכלית מסוג תיקים, שלא הייתה מוכרלת בשכנותם עד לאותו הזמן (מהדורת 1996).

כולם ידעו שראול הנדל, והוא שמשך בחוטים מאחורי הקלעים וגם לפניהם. אבל, כולם גם הבינו שאין ארוחות חינם.

האמן, לא תלוי אלא ימים ספורים ואותו בניר הגיע בשעות הדל של מי שהיה מיועד באותם ימים לתפקיד השופט של אותם תיקים חדשים. תיקים כלכליים, נקודה אליו אנו לא מכיר לשם.

רציתי שיבהיר את המנגנון המיוחד שלך – הדגיע בעל המצח לשר, שזה עתה נבחר. חשר עניה מה שיענה בבישופ רב. כדיבו. ובכל מקרה התיק שבאר מן ביתו של אל הנדל אמר: הוא לחיות מנגלו עבר למשרד התשיעיות. משרד שנתפר במיוחד בשביל אריאל שרון.

מראי, זמן היישר לציין, שלא היה מדובר בסתר עמד בישורים. המיוחד לסוגנו המנגל היה איש נשוק וכלכלה עצמאי ובעל מעמד וכישורים מוכחים ומוכרים בשוק הפרטי. אלא שהמיוחד לא שבע עליו עד לאותו רגע, היה השם מסדרת הממשרות הגלוחן שהשפעל עליו באותם רגעים – לא בעיניים מבוזיונו.

לא היתי חדר לשיפור הישן הזה בראש שר המשרל, לולא מעורבותה האינטנסיבית והמוצר שת של אותה אישיות, אל הנדל, בתוככי המער כות הפוליטיות של הציונות הדתית גם היום.

"יאמר מיד: הוא איש בדיקה וחכר מן המעלה הראשונה ועל כך הוא ראוי לכל הכרכות והמד מאות. הוא לא כפה עצמו על איש. והביעה היא שפוליטיקאים חשובים ואילהו מרצון ובמודע לבוא את גיזום בפני כפסו. השכמות הבוקר הפר מיים שלו מסמאים את עיניהם ושגעים, לדעתי ולדעת אחרים בשיקול הדעת. עד כדי כך מגיעים הדברים, שבעת שמחדוה נפשעים דברי הגבירה יותר ויותר בקול רם ובלי בושה בלא מעט שיחות עם מקורבים בציונות הדתית, הוא, לשיעבו, ולי עצת מקורבו, יקבע את רשימת המשרל לכנסת, הוא יכתיב למפלגה את סדר יומה ועוד, הוא ינהל עבודה את המשאים ומתנים והוא גם ישלח סדר בכל מה שקשור לדיקה השלישית והמזויה אחר רבנים אלה ואחרים.

עד למני הון סכר אפילו שיש למשרל וחדשר נות מציונית לחזר למשלה, אחרי שפרשה ממנה בארגון, ולקמוף רבידנים בציונל עניני דתיות

התכרה. מבחינתו, חסל סדר הדישיות והתנד לדות.

האמנם. איל הנדן מודים לא מעט כספים לצד רת המשרלית בדקים שונות ודיוודיות והנהגת המפלגה בציית מרחוק, יזמות, בהנהלותה לק ראת בחירות אפשריות בקרוב.

הוא מיהן לא מעט מן הפרשטים, הוא קיבל על עצמו לשלם את משכורתם של יועצים ובכירים אלה אף בקרבות והכנות לחבירות 100 שנה לפני נוך הדיתי בישראל, היש מקום למספר הלקות לזר מזון.

אני לא מכי בעניניו חוק המפלגות ובדישתי עמותות, ויש לנחוח כי הכל נעשה בישר ועל־פי חוק. שכן, לא תעדי על להדהיק מכלתעתיו של היועץ המשפטי לממשלה, בפרחד לא כאשר מבקי המדינה הדיש בשנה שעברה. אלא שנוכחות גבירים קרוב מדי להבנות פוליטיות, מישכת רכילות, לפחים רכילות שקריות.

איל הנדן ונהן חזקות למשרל אינו יחיד בכר ברש הפוליטי. הקשר בין הון ושלטון הולך ומתוה דק בשנים האחרונות. וזה מיטיב בשוחה הקצר ומזיק מאוד בשלבים מתקדמים יותר. וזה מכוכן לכל הצדדים. "בעלי מניות" מכהיבים רשימות ומעצים ודכני התנהלות פוליטיים.

בביכור ודיני־ציבור, כידוע, אין סדהה. הסיפור רים מתגלגלים ממה לאחן. קשה להפריד הדברים והבנות המשרל עלולה להיזון מכוהרות שאינן מכסות את התמונה לאמיתה וכמלואה.

אבל, הבעיה האמיתית נעוצה בשאלות, שהציבור לא יענה את הכל ואת הקול. לא מיניה ולא מקצתיה. כל הסקרים והדיבורים בשטח מלמדים רחוקה הדרך.

המשרל, יחזר מאשר אילי הון, ועקיבה יזום להמנון מני. בדי לשדוד וזאו וחיבת, קודם כל, להזות באמנה לדהבה של הציונות הדתית ולא לשבילי קליפות וחזלדים. בראש סדי הזום שלה צריכים להזות דרכי ליבוד השורות. האר הדון (עם האיחוד הלאומי) ולא בסקרים מזויפ נים והקודצים, לדגע ראשי את שדים באמת ראינו בימים האחרונים.

אילי הון ותחרמים אינם פסלים חלילה. אדי רבה, יבחרכו וידבנו כל אלה המוכנים לדשים יד מסייעת לקשה והקיקה של הציונות הדתית. האלה, עליהם להביר במנגלות הכסף והכבת, ובכל מקרה להימנע מפשרויות ומריבורים מיד תיים.

"ארגון נשות גוש" – יש עם מי לדבר

חדן מאשר נשות וב"ד ונשות שליחי וב"ד שהתארגנו כבר לפני שנים רבות, בנגוש, ברדך כלל, נשות והמיהות והשתנות ללכת בדרך זו. הכל מכב מכיב האיגוד והציל, והמשפחה והמאר בק הפוליטי־ולא ופרצה הדרך בהתארגנ נות ייחודית עם כל המשתמע מכך.

הדגה באחדגה לפחד כי ארגון נשות גוד, מהי דות גוד, שיטה רכות. למען הבהירות, ולא פחות חשוב יחזר, מאשר הפוליטיות והיולניות הזאי הלת והמהיות לגו. מעבר לדעיבות והיכון קיים הסיפר הנשי בתדות הגוד הציוני ואשרי לפי שעה במהקה.

הדגה ייחודה לעבייני בישוב מקדמות בדיד שין, מפרשות משפחה, אך לא מדיות להתעניין

"נייר של שק עם איזה חבל"

בימים אלה יצא לאור מחלק השני של "זאות ליהודה" על התורה, חומש חזי"ל, שלחנו שיחך, הוגה הקודש וכותבו מרן האי־ל, מתוך בחביו של הקשר השלוש הנכחר, רבי יהודה אב ליימבויך שליט"א. בתן בביא מחלק א' של "זאות ליהודה", הישרים שהכי"ו שלוב בדבר תורתו.

וכך כתב במאמר פר – "דבקה נפשי אחריך".

"הנני מביא ב' פשוטים מדברי הקדוש רבינו שלום אליעזר הי"ד זיע"א בן רבינו בעל "ד־ בדי חיים", "אב"ד באנט זיע"א.

זכיתי לבמיע אליו ב' או ג' פעמים, ופעם אחת היה רבינו זיע"א בעיר סעיקעלהיד או במריישאלוא על שבת קודש, היה שבע ברכות של איש משפחה שלו, או חסיד שהיה קרוב מאוד ללבו הקדוש. והנה כל שבת קודש והבוקר בשחר האורחים מהודות והקרובים, בתפי לה וזהא הרשלה מנסוי לפני וחוכות, בשריכת השולחן הסעודי הראשית שהיה הכל מלו בש בדגים רקה בן הקרקה. על כל פנים, במהצי שבת קודש בהשלת שרבות עמדתי קרוב מאוד אליו, העבודים והתחילו לשיר ה"בענקי" המסולים מיו אריבים וגדולים ועבים מאוד וכ בדים. והנה בשעת אמירת שמע ישראל ומן" בדיוק העבידו אותי מהסטולים הבבדים מעל ראשו של הצדיק, וקרה מעשה "בעל דבר", עם כל ההזדהות הקדושות בפל בדי אחד של הספר סל מהכת שהיה בבר מאוד על אצבעות יד שמאלו של הרבי זיע"א, שהיתה או מונחת על השולחן, והוא עמד ב"שמע ישראל" בהתכת "אחד", ורבא רם מאבצעתיו. מהמת הסכה. והוא נשאר על מקומו ובמדוכה באמירת "אחד" כמו שלא קרה שום דבר, ודבר זה או אשפוי לפי כח.

עוד סיפור הנני רוצה להביא על אותן רקות לפני שנגיע על קידוש השם. כאשר ידעו בבירור שהנה בעוד כמה רקות. הנמצים יצה שמם חכים, שם רשעים ידקו, והיבו אותם, וק מדי כל הקהל קדושים, צו מתאים אכר הרבי הקדוש, רבינו שלום אליעזר זצ"ל, מי שביא לי כעת איזה רבר בר או ניר שאוכל לומר "יחידי", הנני מכמיתו שיגיד ויישאר בחיים. זה שכר פר לי על המעשה הזה היה רושם מאוד מפלא הקדוש היקדי, אבל לחיות רצה מאוד, או יצא מתוך הקהל בחיפוש, ומקץ מבין חשדות של החיילים שקמדו מסביבו, ומצא שם בחצר ניר של שק עם איזה חבל, והביא בחיפוש לרבינו הקדוש, רבי שלום אליעזר הי"ד ונתן לו. הוא חיל לומר מילה בסולה אשמבני בנוכו וכך, עד שמיים בקול רעש גדול. וסיפר, כי היה זה פלא שהשיבים אשר עמדו בצד קץ הפרישו לו ולקהל לומר בקול רם כל "יחידי". אחר כך היה מה שהיה הי"ד זיע"א.

והקדוש שקמץ מהשמרה להביא לחדבי ל"ל ובניה, חיל "אם. אחר. באה אותו וקרא לו שיבא בחיץ מבין האנשים, וכך אמר לה: האישה אתך איך שקפצת כמו איזה פינק פונק, היזקי אותו אל השדה אשר אנשיה היו מיועדים לעבודה, באומרו, בינתיים תכל שתנות כל כך טוב יהודי כמוך: תעבוד קשה לפני שתנות. ובכן לך קדם לעבודה. רצון יראיו יעשה והוא ביצל, והוא שסיפר את המעשה הגדול הזה, כי בראש הדאגה של רבינו הרב הקדוש, רבי שלום אלי עזר הי"ד, היה שיוכל לומר ידוי, על כל פנים שיהיה מכשה, זיע"א הי"ד, ודבי הזה הוא מצ חה לספר עד דור אחרון עד יעד בכלל.

מיהו המנהיג האמיתי?

מבאתי בתוב (וכרון טוב ח"א ימי נעדיר את ב, דשער אש השלם את כ"בשער מעמן הרב הגדיק בעל התולדות יצחק זצ"ל, שביהודתו ישב בשערות לפני אביו הגאון מוהר"ם רל, חיי נו דב הגדיק ר' מרדכי מנעשכיז זצ"ל, ואמר לבנו הרב משולמי בזה הלשון: בני בני, בזה נה גדולה צריך שיהיה למנהיג הדור (גישער יוד), שבאם יש בכביכול ג' מחשים פרשות אשה הנקשה לילד, ואתו צריך אינו מרגיש הזמרין הצלי לידה כשהו ממש, כדי להמשי עמה לעשות לה סזבה, אין אפשר לקרות את זה בשם "גישער יוד" (צריכה עבלה").

ואמר פעם הרב הקדוש רבי נפתלי מהפשיש אדך בין אלקלייבער רבי, היינו, אני רבי קטן, כי באם אני מרגיש בי יהודי או אישה צריכה לעזרה, תבני תיכף מתעלל עבודת הלא רעים מזה, משלים כשבאים לאיזה צריך שיתעלל עבוד אישה אדם לעשות לו סזבה, או בעי מזה אדם אשה שהיא מקשה לילד, אזי הוא עשה הכנה רבה והלך למקה עם כמה גבאים, להעזידה "קאמפר" (מתבשלת) מזה, הנעשה מפרסם על ידי זה לרבי גדול... ודברי פי חכם חן.

נדמות אשה זקנה

על עצמו מספר הרב לייבוביץ שליט"א:

בזמן המלחמה כאשר הייתי בסכנה בין חזית גרמניה לרוסיה, נתגלגלה לי לשת נדאה בדי מזה אשה זקנה ואמרה לי אין לילך. כאשר מעבתי על כך לחדב הקדוש הסקבל, רבי משה יאלי הירשקאוף זיע"א, כתב לי בי עניין זה הוא סדר התלבשות נשמות מעולם העליון. אחר כך מצאתי במדרש (בראשית רבה פרשה כא, ג) על פסוק (תהלים קי, ד) משרתיו אש להמה המתחסכו, שהם מתחסכים פעמים אנשים, פעמים נשים, פעמים רוחות פעמים מלאכים, וגם במדרש רבה בשלח (שמות רבה, פרשה כה, ב).

צדקתו עומד לעד

בשם הרב ר' לייבוש, אחד מהחדוב זצ"ל, ומכאן בבאר משה פרשת לך לך דף שמדה, כי יהדע מספרי קבלה מי הסטרא אחרא גדבה בחומאי האדם את מחשתיו (עיין ענין זה בבאר היטב, אחרת היים סימן תקע"ב סק"א, הכל חיות הסטרא אחרא מחמתו של איש ישראל. ומי מביר האישראל ר' לייבוש זיע"א. אבל שהנה היא מחות בדיקה שאין לחדשנים שלימה עליה, האינם יכולים לשרוף אותה. וכך היא ההלכה, שאין בדיקה גבוהה לבעל חוב, כמו שכתב הרי רדכי בשם הראבי"ה (ב"ב פ"ק סימן תצ"ו) והנה זה שם, וכן הוא בחשובות מהרי"ם בי בחץ הפ רשות (סימן תשב"ג), וכן בשטמ להלכות בפרש"ן (יקרא דשה סימן רנ"ב סעי' יב), ובמגדת ויעך ומצוה תפ"ב אות ב' ד"ה ואם יש שעמדו) בענין הנכתה. לפרכך, אף על פי שבכל החמות אם האדם ותשא יש חלילה אדיכה לחדשנים כפני שיעבודנו רבכי נתן, אך כאשר בפרשה, כיון שאינה גבבית לבעל חוב, אין כל זכות לחדשנים לשרוף שמה. וכן הוא גם בחמות האמוזה, עיין שם. ולהשכחי לומר שדשי זה נדשו בחולים ויבא. עו בפסוק פוי נתן לאביונים צדקתו עומדת לעד בב"ל.

schiffe@012.net.il